

CZU: 343.541

DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.4011783>**HĂRȚUIREA NONSEXUALĂ: POSIBILE IMPLICAȚII PENALE***Vitalie STATI**Universitatea de Stat din Moldova*

Pot oare mijloacele extrapenale să asigure în toate cazurile prevenirea și descurajarea săvârșirii de hărțuire la locul de muncă? O întrebare urmată de alta, nu mai puțin importantă: Nu ar trebui oare posibila incriminare a hărțuirii la locul de muncă să fie privită ca parte a unui obiectiv mai larg, și anume – posibila incriminare *in corpore* a hărțuirii nonsexuale, indiferent de ambianța (de muncă, educațională, stradală, virtuală etc.) în care se comite o astfel de faptă? În cadrul acestui studiu se oferă răspunsuri argumentate la aceste întrebări. Se arată că nu ar fi suficient ca norma penală proiectată cu privire la infracțiunea de hărțuire să apere exclusiv relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei. Pentru a avea gradul de pericol social caracteristic unei infracțiuni, hărțuirea nonsexuală trebuie să lezeze valorile sociale de cel mai înalt rang. Principiul ofensivității va fi respectat în ipoteza în care va fi incriminată hărțuirea care provoacă din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății ori decesul victimei. În cazul în care hărțuirea provoacă din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății ori decesul victimei, mijloacele extrapenale ar fi ineficiente. În ipoteza în care nu cauzează din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății ori decesul victimei, hărțuirea ar trebui să atragă răspunderea contravențională. Aceasta ar asigura diferențierea adecvată a răspunderii juridice pentru hărțuire.

Cuvinte-cheie: hărțuire, demnitatea persoanei, discriminare, acțiune discriminatorie, principiul „ultima ratio”, principiul ofensivității, pericol social.

NON-SEXUAL HARASSMENT: POSSIBLE CRIMINAL IMPLICATIONS

Can the extra-penal means ensure in all cases the prevention and deterrence of harassment at work? Another equally important question is: shouldn't the possible criminalization of harassment in the workplace be seen as part of a broader goal, namely – the possible criminalization of non-sexual harassment in the body, regardless of the environment (work, education, street, virtual space, etc.) in which such an act is committed? This study provides reasoned answers to these questions. It is pointed out that it would not be sufficient for the projected criminal law on the crime of harassment to defend exclusively social relations with regard to the dignity of the person. In order to have the degree of social danger characteristic of a crime, non-sexual harassment must harm the highest social values. The principle of offensiveness will be respected in the event that the harassment that recklessly causes severe bodily injury or damage to health or the death of the victim will be incriminated. If harassment recklessly causes severe bodily injury or damage to health or the death of the victim, the extra-penal means would be ineffective. Assuming that it does not inadvertently cause severe bodily injury or damage to health or the death of the victim, harassment should lead to contravention liability. This would ensure adequate differentiation of legal liability for harassment.

Keywords: harassment, the dignity of the person, discrimination, discriminatory action, the "ultima ratio" principle, the principle of offensiveness, social danger.

*Prezentat la 29.07.2020**Publicat: septembrie 2020*